

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.873 van 29 mei 2018
in de zaak A. 225.022/XIV-37.692**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marie Doutrepont
 kantoor houdend te 1210 Brussel
 Haachtsesteenweg 55
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 19 april 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 201.216 van 16 maart 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 2 mei 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoeker kan zich in een administratief cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet dienstig beroepen op artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 ‘tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen’. Verzoeker heeft voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen schending aangevoerd van artikel 16 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013

betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, *juncto* artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, “gelezen in samenhang met de 15de en de 60ste overweging van de Procedurerichtlijn, met artikel 3 van de Verordening (EU) nr. 439/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 tot oprichting van een Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken [...] en met de voorschriften van het UNHCR en EASO hieromtrent”. Verzoekers kritiek dat “het bestreden arrest foutief stelt dat deze waarborgen door de beslissing van het CGVS werden nageleefd” mist dan ook feitelijke grondslag en hij vermag dergelijk middel niet voor het eerst aan te voeren in de graad van administratieve cassatie. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Verzoeker heeft voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel aangevoerd dat zijn raadsman op het einde van het gehoor op het Commissariaat-generaal heeft opgemerkt dat hij “nooit de kans kreeg om een vrij relaas te maken van zijn asielmotieven” en dat zijn “raadsman [...] heeft gepreciseerd dat verzoeker vertelde dat hij om de 15 dagen gebeld werd tussen 1392 en 1394”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen antwoordt hierop door te verwijzen naar het gehoorverslag waaruit blijkt dat verzoeker negatief heeft geantwoord op de vraag of hij nog iets had toe te voegen aan zijn relaas. Bovendien houdt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook rekening met de aanvulling die verzoekers raadsman na het gehoor op het Commissariaat-generaal heeft gegeven, maar is hij van oordeel dat “het niet aannemelijk [is] dat de taliban verzoeker gedurende twee jaar om de 15 dagen tevergeefs zou hebben opgebeld zonder enige actie te ondernemen”. Verzoeker verduidelijkt niet welke overige elementen hij nog had willen aanbrengen. Het bestreden arrest voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negenentwintig mei tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams